

La Festa, més enllà del PSUC

Cinquanta anys de partit, deu anys de Festa. Unes tres-centes mil persones s'hi aplegaran enguany durant cinc dies, en una convocatòria que compaginarà aspectes polítics i lúdics, dirigits a tots els sectors socials, segons comenten els organitzadors.

Carles Ruiz

Per una estona vam creure que la «renovació» anunciada pel nou secretari general del PSUC, Rafael Ribó, havia tingut un efecte immediat. A la seu del Comitè Central, darrere la taula de recepció, un nen d'onze anys va rebre. Però no, es tractava d'una absència momentània. Volíem parlar amb Jordi Guillot, el jove director de *Treball*, l'òrgan de premsa del partit que, com cada any des del 1977, organitza la Festa del Treball.

La Festa d'enguany presenta algunes innovacions respecte a edicions anteriors. La primera novetat és l'ampliació de la seva durada, que serà de cinc dies en comptes dels tres habituals. «Això s'ha fet per un doble motiu: pels aniversaris —cinquanta anys del partit i deu anys de la Festa—, i perquè hem valorat que la inversió que es fa d'infraestructura és molt més amortitzable amb aquesta fórmula». Jordi Guillot ens explica que la Festa es va iniciar seguint la idea dels partits comunistes de l'Europa occidental, «que tenen una tradició molt àmplia de celebrar festes anuals entorn dels seus òrgans de premsa. Nosaltres, a Catalunya, vam celebrar la legalitat, el 1977, amb la Festa del Treball.

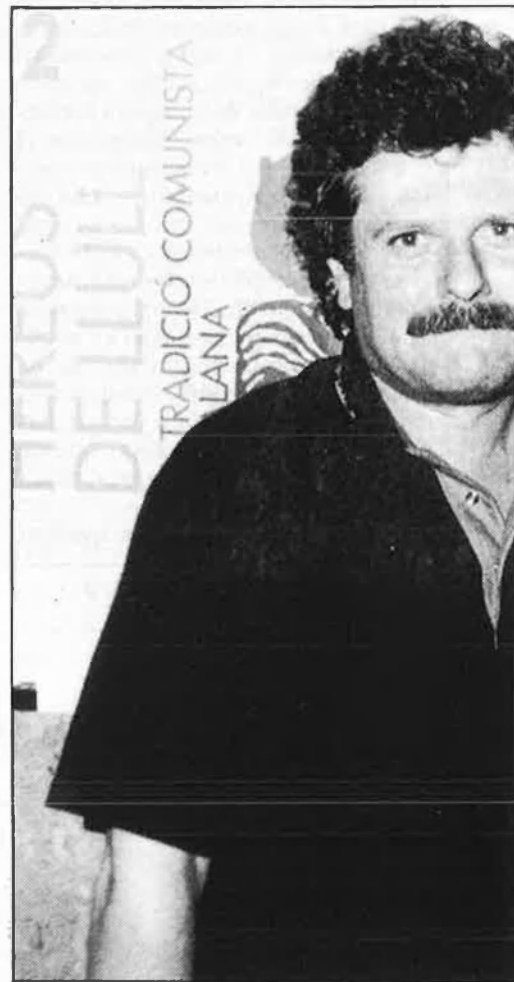
La Festa, que aquests dies rebrà una mitja d'unes tres-centes mil persones, comptarà, en la vessant musical, amb noms tan atractius com els de Joan Manuel Serrat, La Trinca, Luz Casal, Doble Buble, Rosa León i la Salseta del Poble Sec. «Allende, el tiempo de la història», de la pel·lícula *Acta general de Chile*, de Miguel Litin; *Tatuaje*, de Bigas Luna, i *Dolor*, de José Luis García Sánchez, constitueixen l'oferta cinematogràfica d'aquesta edició. A nivell polític,

la Festa pretén de ser un acte de solidaritat amb Xile. Gerardo Iglesias i Rafael Ribó participen en el míting previst per al darrer dia, diumenge 14 de setembre.

La Festa, que és la principal font de finançació de *Treball*, «significa un moment de màxima publicitat de la nostra revista. Però, sobretot —afirma Guillot—, és un moment de projecció del partit cap a la societat, a partir d'un àmbit festiu, però també

DOMÈNEC UMBERT

A l'esquerra, Jordi Guillot, director de «Treball». Ricard Vinyes i Francesc Roca, membres del consell de redacció de «Nous horitzons».

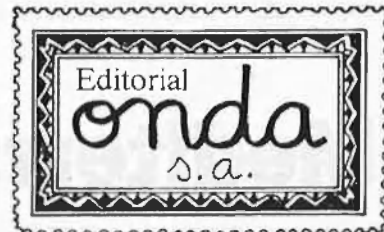
La utopia

D'aniversari en aniversari. El PSUC celebra encara el seu mig segle. A part dels actes públics i acadèmics, el partit volia deixar constància dels seus cinquanta anys amb obres més durables. L'equip que dirigeix la revista *Nous Horitzons* ha coordinat la realització del llibre *La nostra utopia. PSUC: cinquanta anys d'història de Catalunya*. El mateix equip s'ha encarregat també de la supervisió i el muntatge de l'exposició que dona a conèixer els moments més importants de la vida del partit.

«Aquest llibre i l'exposició són incomprendibles sense l'existència de

Nous Horitzons», ens explica Francesc Roca, membre del Consell de redacció. Des dels seus inicis, a Mèxic el 1960, la revista ha estat editada pel PSUC. «Però no ha estat mai el seu òrgan d'expressió. És com *Serra d'Or*, que s'edita al monestir de Montserrat, però que no és l'òrgan dels monjos. Aquí passa el mateix, hi escriu gent molt diversa, des de con-

la seva acció, intenta negar un estat de coses injust. Aquesta és la gent que volíem que escriguessin el llibre, no les patums tradicionals, sinó gent amb molta vàlua cultural i política, però poc coneguda», afirma Ricard Vinyes, professor d'Història Contemporània i un altre membre del consell de redacció de la revista. A més, «La nostra utopia», presenta articles de

**CURSOS GLOBALITZATS
PER A ESCOLES BRESSOL**

Quac-Quac, 2-3 anys (novetat).
Cucut, 3-4 anys

**CURSOS GLOBALITZATS
PER A PARVULARI**

L'Avet amb l'equip de pre-escolar
COL·LECCIÓ «LA CLAU»,
de Rosa Sensat
Cicle inicial, mitjà i superior

**CURSOS GLOBALIZADOS
PARA ESCUELAS
INFANTILES**

Cuac-Cuac, 2-3 anys. Cucut, 3-4 anys

**CURSOS GLOBALIZADOS
PARA PREESCOLAR**

L'Avet amb l'equip de pre-escolar
COL·LECCIÓ «LA LLAVE»,
de Rosa Sensat
Cicle inicial, mitjà i superior

Novetat: PIPIRIGANA

Ciclo inicial, medio y superior
Método para la enseñanza del castellano como 2.ª lengua

VALÈNCIA I CASTELLÓ

Avinguda d'Ausiàs March, 34.
Tel. 366 88 51. Tavernes Blanques.
46016-València

ALACANT

Gran Via Orion, 16. Tel. 10 03 04

BARCELONA

Passeig de Gràcia, 123, 2n, 1a.
Tel. 218 21 26

PALMA DE MALLORCA

(Per a totes les Illes)
Carrer del Bisbe Cabanelles, 16.
Tel. (971) 41 49 28

vergents fins a trotsquistes», afirma Roca, professor d'Econòmiques de la Universitat a Barcelona.

Francesc Roca somriu davant la pregunta ¿quina és la vostra utopia? S'ho pensa i contesta: «Home, doncs el comunisme. És una utopia, però no en el sentit d'una cosa irrealitzable, sinó d'una cosa llunyana... però bé, ja ho sabem». El llibre, editat per Planeta en versió catalana i castellana, és un recull d'articles que pretén reflectir, des de diferents òptiques, el que ha estat aquests cinquanta anys de partit.

«És fruit de l'autèntica tradició que té *Nous Horitzons*: anar fent una crònica crítica de la vida quotidiana. Donem molta importància al «moviment real», aquest conjunt de persones, d'entitats, d'organitzacions que, amb

Pere Calders, Teresa Pàmies, López Bulla, Antoni Gutiérrez, Francesc Candel, López Raimundo... i un divertit guió de cinema del col·lectiu Ofèlia Dracs titulat «Fugitiu del terror roig».

Francesc Roca i Ricard Vinyes es mostren molt satisfets de la concepció de l'exposició. Una sèrie de cartells-panys, amb text i fotografies, sintetitzen els moments fonamentals d'aquests cinquanta anys. «Són cinc-cents còpies, cinc-cents exposicions possibles que es poden fer al mateix temps. Això permet un canvi d'àmbit, d'escala i de públic», explica Ricard Vinyes. «Volíem fer una alternativa de la cultura de la dreta, que ha transformat la política en estètica. La nostra resposta ha estat la de polititzar l'estètica», conclou. □